

821.161.247-49-06.11081
М36

Геннадій Махорін

Непричесане диво

Геннадій Махорін

Непричесане зиво

НОВО-
ГРРАД

Новоград-Волинський
2019

УДК 821.161.2 (477.42) '06 - 17 (081)

МЗБ

84(4Укр-4ЖМБ/Б-5

Махорін Г.

МЗБ Написане диво / Геннадій Махорін. — Новоград-Волинський : НОВОград, 2019. — 88 с.

ISBN 978-617-7628-29-2

Книга гумористичного жанру, представлена читачам, є першою у творчому доробку автора, який більше відомий своїми науково-краєзнавчими дослідженнями (загалом вийшло друком майже 70 книг). Автор вірства у дане видання творів, написані з 1994 року і до сьогодення цього часу. Додаткову цінність і цікавість книзі додають ілюстрації, які виконала Ольга Федорчук.

УДК 821.161.2

1024943

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«СЕТНА ТРЕСТІТІ НА НАЖОВА
БІБЛІОТЕКА, ПУБЛІЧНА СТУДІЯ
ЖИТОМІРСЬКОЇ ОБЛАСТНОЇ РАДИ

© Махорін Г.Л., текст, 2019.

© Федорчук О.Л., ілюстрації, 2019.

© ФОП Генбарський О.Л.,

макет-виготовник, 2019.

ISBN 978-617-7628-29-2

Краєзнавчий
фонд

Літературні народії

3

Як чудово на веснянім лоні,
Хоч навітер вітер – копання.
І коцюбнуть трішечки долоні...
То заворушиться під серцем віра.

Ярослав Чорногуз

«Як чудово на веснянім лоні...»

Творча закономірність

Якщо коцюбнуть трішечки долоні,
Заворушиться то під серцем віра.
Якщо вже ноги в вас копануть,
То, однозначно, це вже гірні –
Це в серці завертілася поема.
Напросто творчість нам дається,
Засяди у нас стоїть дилема:
Якщо нічого не болять й не б'ється,
Тоді нічого і не видається.

Літературні пародії

А по весні веселій доніль,
Закохався в красну квітку,
Тримав знає з обідньої міль,
Суцільну – лопатку беріаху.

Віталій Меланич

«А по весні веселій доніль...»

Суцільна любов

Задрю зирко охота доніль,
Он як квасцко ту беріаху
Обіама з любов'ю міль,
Так, гляди, потягне в піаху.

«Чим я гірший?» – каже доніль, –
Кон у спідасу, та не зек,
Шубу ще не зліта міль,
Та й красивий я – не Шрек».

Хоботок свій наострунчав,
До п'яти ще й не зліта,
Як він квітку закохав,
«А я віршик закінча, –

Так сказав собі Меланич
І прийняв віагру на нч, –
Всім охота, що робить –
Треба й жінку полюбить».

Friendship

Friendship is a bond that connects people of different ages, cultures, and backgrounds. It is a source of support, joy, and inspiration. Friends are the people who stand by us in our times of need and celebrate our successes with us. They are the people who make life more meaningful and enjoyable.

Let's celebrate the power of friendship and the people who make it possible.

Літературні пародії

Який солодкий цей любові звик,
Життя – у вірш, віршак осяянок.
Взаємність так я виплекав і щастя,
І байдаю, що мотий часті на нех.

Ярослав Чарниш

Який солодкий цей любові звик... Я

Любовний звик

З коханкою любитись так і так,
Мінялися пози, ноги, руки.
У ліжку я на все мастак
І витворив такі штуки.
Та раптом біль в руці і стих
Гарний шал інтиму.
Візнав, що від любові нао звик,
Мабуть, додому вже ітиму.
Скажу, що грав я у квача
Й тоді отримав прикрий звик.
А відома жінка зустріча –
І не повіриш – з вианхом плеча.

Ярослав Чарниш

Який солодкий цей любові звик...

Тоді казали, що це любові звик...

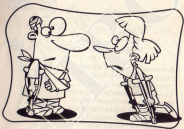
І казали, що це любові звик...

Відомо, що це любові звик...

Тоді казали, що це любові звик...

Cartooning 101

Cartooning is a form of visual communication that uses humor and exaggeration to convey a message. It is a popular form of expression that can be found in newspapers, magazines, and on the internet. Cartoonists use their creativity to create characters and situations that are both funny and thought-provoking.

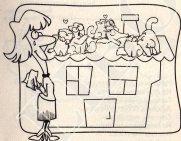
Аніматорські пародії

В твоїх очах – грім, нанюх коти,
Що в берлозі на крівалях скошелялися.
А погляд, нани каніє з-під п'яти, –
Такої собі іржавий нов костюм,
Що в підворотні плахту загубили.

Василь Іваницький,
збірка «Неминучість»

Тріховні котки

Дивилась ти на мене загадкою
І дуже скоро – з-під п'яти.
І поглядом іржавої підкози
Ти задрісно дивилась, що коти
На крівалях дику скошелялися.
А погляд твій нарешті зрозумів,
Кожна хвістка моя мила.
Не треба тут і тилові унів –
Тебе бажання хвиля акрила.
І тут би кожен тех скотів
Узяти приклад із котів.

І править балом буде гріх,
Що дось анонська зветоньд.

«—»

Пий до дна, пий до дна, пий до дна
Доки гріх у штаних зветоньд.

Василь Смирнов,
збірка «За каменем камені»

Не мам здемонувало або Облом № 1

Мене ти щедро пригощало,
На стіл накрило все, що мапа:
Горілку, пиво, кусень сала,
Зубрівку, борщ і пангудок,
Сметану, мед і огірки.
На мене мапа ти надію —
Я цьому теж радю.
І вибух хіті в штаних зріс.
Та раптом чую, що живіт
Передає мені привіт.
Немилий став мені цей світ.
Що жер багато — сам я винен.
Мій страх уже нічим не спиниш,
Що здетонув нияче спини.

Таї вони поети-фідбується,
 Загорілися відомі тілесні бори.
 Не просять ні сентаво, ні ескудо
 За вступ. А доплачують самі,
 Коли торкаються нараз парні груди.
 Давай і ми в залупи! Бо крига скресла.
 Виводь галери коти із портів.
 І налегай наснажно на виста
 У морі близькості – найближчому в житті.
 Сергій Біланко
 «Такі вони поети – фідбується...»

Кохання у холодній воді або Облом № 2

Твої мене торкалися груди,
 Робила все, щоб я тебе схотів.
 І гладила, і пестила ти всюди,
 Щоб вивести галеру із портів.

Ти крикнула: «Давай в залупи!»
 Не треба ні сентаво, ні ескудо –
 Я хочу, щоб в воді мене ти полюбив.
 І хіть мою хай бачать люди!

Так нуно ж в воду – в біій галеру!
 – Мая ти люба, я ж не проти,
 Та хлопод цей, така копера,
 Зробив із сідна просто плотик.

En person som inte vill gå på skolan
kallas skolavstånd. Det betyder att
den personen inte går på skolan.
Vad betyder skolavstånd?

Мак росл напівся всмак,
 Ну й щастливий вранці мак!
 Марія Гомаринка «Мак»,
 збірка «Жайвір»

Мак і Бася: спроба порівняння

Горілки Бася випив всмак,
 А на ранок нав сущняк,
 Бо нічий купив першок.

Нудно спить й нудно спиться,
 В руках у нього паляниці,
 А гарячесь клекоче чан...
 Туди б закинути канан!
 От вже вже гарячий чан відкрився,
 Сніжкою кашкою налився.
 Та страви бовадо не зварива -
 Канан у нього не дозрів.

Адамків Клоско
 «Невдала справа»

Поем і качан

Поет Клоско, умілий гавда,
 Свого плекав він качана.
 І кожна дівка була рада
 Налити йому зі свого «стакана».
 Та раз поет в гарячу нін
 Не зміг дійти вже до мети,
 А вже у жінки чан, мов пін,
 Тону й качан боявся обпекти.

Літературні народні

Горілка пахне квітковим другом
Горілка пахне, як Ален Делон,
Андрейко, гармошка і сонітка,
Горілка пахне, як одягтон,
Коли ніде нема уже горілки.

Михайло Пасічник «Чим пахне горілка»,
збірка «О», як галарно ідеоло

Чим пахне?

Горілка має різний запах.
Як Пасічник, він гарний має смак.
Гонимон пахне грецька грапа,
А чина пахне, як гірський пастух.

Горілка ж - це не ракля й не грапа -
їй притаманний різний запах.
А як Михайло Пасічник послухать,
Горілка пахне тим, чим є її законать.

1074943

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ СЕНТА ОЛЬГИ
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

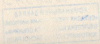
Парадисти – паразити,
Вони у чобок поетів.

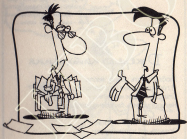
Микола Васинович «Парадисти»,
збірка «О», як незарно здохло

Удар у відповідь

Поетів армія писунок,
Неначе ферма тих несучок.
По десять віршів в день несуть вони.
Та більшість тих ласць, відверто, бовтуни.
Тому й не мають спокою несучки
Від пародистів – критиків кусачих.

БІБЛІОТЕКА

Купуюм Берг-човна, весло
Вішалкой і закри від цюсти
Розмужкаюся на тепло
Будуаті каби в зепатрещі
«Буду-куча» - відлучас гуча
І койай стрінока сань згітас.

Валентин Гребенюк
«Куча-куча. Берг човна...»

Джерело наїхнення

Люблю уаять човна, весло
Я гайнуть до милого болота:
Співають каби на тепло -
Не пропустить би жовну ноту.

А потім сісти за столом,
Згадать оті чарівні звуки,
Що чув в болоті за сепом,
І вірш накувати до друку.

Ми плочемо веселими ногами,
Рухі щось мовлять рука...

Борис Чін,
збірка «Двадцять років»

Загадка природи

Поет мостак на всі затї,
Ногани плече, думак рукани,
Плечима слуха, вухом кріє.
Одне щодівість виклика:
Для чого в нього голова?

Ти обминай, будь ласка, яни
Настирпками зашто дош.

Памаєр Бокія,
«Паридомцуваний»

Простіть мене, гріхів без ліку...
Не надто проведено жнє...
Боюсь не завжди чоловік
І на газонах мну траву.

Памаєр Бокія,
«Прасмінь мнє»

Любителі ти знаних глибин -
Я знаю це, ній любий, -
І маю Валь, Надій, Марин
Давів колінь до згуби.
Та обминай ти оці яни.
Хоба він заступ, щоб ним рити?
Тобі завжди відкрию «брану»,
Тобі готова догодить.
Рекорд глибин я перебію -
І цим баханням я живу.
Тому і в лісі, і в гаю
Щодня із кумом мну траву.

Мене мати шукала у житті,
А само наповодилося.

Микола Плігарко

«Мене мати шукала у житті»

Не їм шукала

Мене мати шукала у житті,
Памаючи руки в розпуці,
Колоски розгортала напівті,
Чудна! Не знала шукать де – в капусти!

Є очі в скрипках, потаємних звуках,
 У березах, мимовісланих бугах,
 І є вони в прощанні, і є в розлуці –
 Тож і в людях повинні бути.

Анатолій Мисайлович,
 «Є очі в скрипках...»

Під обшукілом очей

Все очі нас: скрипка і цимбали,
 Дуби й берези, цукор й сіль.
 Привабливі очіці нас сапо,
 Підморгує, буває, до мене стіл.

На мене скося зиркають, зітхають
 Листок і ручка, он як, бач.
 Творити буду – вони знають.
 Але чому так люто дивиться читач?

Білий кінь – той рік,
білий птах – той рік.
Приніс одну сніг –
Конетом – нові рік.

Микола Мірошніченко
«Білий кінь – той рік...»

ОБЕРЕЖНО, КОНЕЛЮХАХ

Ти – пташина, а я – кінь.
Пора дружити ми і рання.
Скоро син вийде в курінь
Голосним ірканням.
Вірне змове він спіжати
І літати в небі,
Але всі годі жавайтись
При його потреби.

Ти знаєш, що я – поет
І нічого доброго від мене не діждася
Василь Сомович,
зірка «Німеччини»

Біда, коли в сім'ї поети

Я у тебе, на горі, поет –
Нещасливий сімейний дует.
Ти від мене не хди ковбаси,
Краще само зароби й принеси.
Я ж пишу про високе і чисте,
А ти кажеш: «Збери в сарау листя».
Ти від мене щого не діждася,
Бо літою в думках отам десь я.
Допекло уже жіночу до краю,
Умівся свирити і лаять.
Ах ти, ледон, письменник, поет.
Так жери слів вірші замість котлет.

Напхимо гарбу - за Сошка,
А другу - за Миколу -
Щоб лютішо була рука,
І скажем всесвіт: «Покон,
Хто н'є лєв: кока-колу».

Ваміль Бамілер,
збірка «Антиімперіалізм»

Антиалкогольне

Сиділи біля пляшки трос:
Сошко, Микола і якийсь хлопак.
Але чарчину піднімали дрос,
А третью казали «Ти - слабак»
Пили спочатку за Сошка,
А потім - за Миколу,
За дружбу піднімалися рука,
А третій тихо дурав кока-колу.
Пшла у хід вже пляшка друга.
Пили і за дічат, і дальніх друзів
Та й врешті поважились хлопаки.
А третій їм: «Ех ви, п'якон-слабаки.
Пили б лише антро і кока-колу,
То й не сп'яніли би ніколи».

Літературні карці

От тільки путні шлях зроби
І шлях спонили по роботі –
Заплескає у долоні голуби
І звеселиться пастішки на дріт.

Льонід Закардоніць
«Ом шліхем нурма щастя зроби...»

Радість

Голуби заплескали в долоні
І на дріт звеселилися горобці.
Діточки всімаються до Льоні,
Прапориці затиснувши в руці.
«Слова Льоні Закардоніць» –
Чути вигук кругом.
І промінням пестить сонце,
Обійма його теплом.
Звеселився навіть заць
І зненацька заспівав:
«Закардоніць щастя нас –
Льоня віршик написав».

Льонід Закардоніць
Льонід Закардоніць
Льонід Закардоніць

Роздубеталась кібучі на втбу
І як на втбу чи сонця назло –
Парувалась пінна за сепом,
І бавилась вітри кромальний сніжком.

Вісник Літератур,
збірник літературісміс

Новий погляд на любов

Не знаю я, на втбу чи назло
Парувалась пінна за сепом,
Вітри доносити кромальний сніж
Й шалені звуки тих утін.
Така вона, поезія сучасна:
Про любов щасливу і нещасну
Написано давно і всі це бачать.
Тому гайда писати про собачу, –
Сказав отак собі Сташук,
Згадавши ктчанх собацюр і сук.

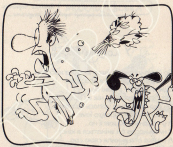
Я люблю, як сапог,
Горнуть вері і - во
Тиво нн ділтог,
Як і тіно вуко.
Через ліс, через поле
Завс співають новизни
Непримесане, голе
Диво нового дня.

Іван Паміт

«Я люблю, як сапог...»

Непримесане гитво

Крім віно пен далеко
Бону простір широкий. Та - бо!
Чую сорочий я стрекіт,
Стрепенулась самотня верба.
Через ліс, через поле
Щось б'ють шорили:
Непримесане, голе
Та ще й мокре і в мигі
Услід йому крикнув «Постій!
Що за справи ти можеш повзати?»
Придивився: та це ж Ваня Патій
Голяка повертається з лазні.

Літературні пародії

По вулиці пройшлих зустрічав
Білі очі мої – в різні бо...
Тут армійська на метрі квадратній
Більш, ніж в Парні, ІА-Бо.

Ярослав Черногуз

«По вулиці пройшлих зустрічав...»

У пошуку муз

По Михайлівській* йшов з очима насиченими,
Молодицьк анжувелася красненька
Білі очі його – в різні бо...
Тут більше красунь, ніж в Парні, ІА-Бо...
Он яка довгоноса успіш на пав...
З нею хавів би партію love.
А у тої, дич, які драгі но...
З ними могла би зніматься в кіно.
А он яка ота вюмля свою сра... –
Видно, крепкого мурда ІА тра...
Отак по Михайлівській в пошуку муз
Йшов поет Ярослав Черногуз.

Михайлівська – вулиця в центрі Хитомира.

Хитомир – місто в районі міста Львова.

Хитомирська вулиця в Хитомирі.

* Михайлівська – пішохідна вулиця у центрі Хитомира.

МИХАИЛЪСЬКА

Поле звіробою,
Світ над головою,
Будь гуркочай притою –
Все назву тобою.

Володимир Когеміонц
«Твоїм іменем»

Згадаймо ти...

Лобову у полі,
Мишу у ставолі,
Світ над головою –
Все назву тобою.
Богосунка у лісі,
Горобця у стрісі,
Поле звіробою –
Все назву тобою.
Твоїм іменем назву
Кожну будничну у рову.
Тільки-но б згадати,
Як же тебе звати?

The following is a list of the names of the characters in the play, as they appear in the text. The names are given in the order in which they first appear in the play.

Літературні пародії

Ти впізнаєш мене таксо?
Без верлібра, сонетів-віршів...

Евгенія Юрченко

«Ти впізнаєш мене таксо?»

Не впізнав

Знають мене уже добре у світі
По верлібрах, поемах і віршах.
Знають на кубі і у Гаїті,
Рівні локти хороші і гірші.
Раз вранці не встигла верлібр одягти.
Чоловік не впізнає: «Ой, Хеню, це ти?!»
Припини займатися борщем –
Краще прикрийся віршем!»

Попали мене знову – до болю,
До тремтіння щемливого рук.

Ярослав Чернотуць
«Заклинання любов'ї»

Рука любов

Ти люби мене довго-довго,
Не жалючи рук, все люби.
І стискай щого любчика мого,
Але, прошу, ласкаво роби.
Ти люби обережно і ніжно,
Так як пестять малюк немовлят.
Ну, давай, прошу тебе спішно,
Я не кажи, що вже руки болять.

Літературні пародії

Я тебе роздлатиму, нано банан,
Я тебе роздлатиму,
Я тебе не віддам ні чужим спаненням,
Ані лаву палітотаму,
Я облуцлю твій слон, похвастую на зуб
В мене мудрість у зубі є.
Нам макатини пропаром сивий Колуні,
Бо банани з Колуні.

Гаман Смида

«Я тебе роздлатиму...»

Зубомудрість

Я тебе роздлну, нонане цибулю,
Я тебе роздлну,
Щоб ніколи мене не забуло,
Я нікоу тебе укусу
До появи любовних мурок,
Не дивуйся, що зуби криві,
Адже мудрість моя – у зубак,
А ліпше було б – в голові!

Літературні парадії

Погляньте направо, погляньте наліво...
Ви бачите – люди, як сокира дубів
Є люди, що схиляються на них в пошані.
Бувають жорстокі, бувають злісні.

Юлія Талюка

«Погляньте направо, погляньте наліво...»

Поетична класифікація

Річ дивовижну поетка відкрила,
Що різніми люди на світі бувають.
Одні мають крила, а інші – безкрилі.
Одні в борг дають, інші ж про це забувають.
Люди існують різукні й не дуже.
Поетів ділю я завжди стако:
Хороші поети бувають, мій друже,
А трапляються зліда такі як Талюка.

Спочатку я намалював зернину.
 Її, мабуть, тому що вже була весна
 Вона посміялася погідно-дитинно
 І попросилась в землю з полотна.

Михайло Пасічник: «Творісмей»,
 збірка «Право на доріжку»

Художник і зернина

Спочатку я намалював зернину.
 Її, мабуть, що це була весняна днина,
 Зернина зринула на мене, як бабай:
 – Краще ти мене у землю закопай.
 Потім намалював я читача.
 Її, мабуть, тому, що мої вірші прочитав,
 Сказав мені так погідно-дитинно:
 – Похаліть пагір, пагір – не винний.

Літературні нарисі

Нас вчать не тільки вчителі у школі,
Викладені у технічній й вулі.
Вчать стрункости з дитинства нас тополі.

Вілла Геймек

«Нас вчать...»

Учителі життя

Нас вчать не тільки вчителі у школі,
Викладені у технічній й вулі.
Вчать стрункости з дитинства нас тополі,
Рядком ходять навчають гуси в лузі.

Наша бобер ладнать катину,
На світ сова очилі нам відкрила.
Не знаю лиш, яка скотина
Поезію таку писать мене навчила.

Днік груші ростуть на Україні мой,
Що дивовида усе не було...

Микола Гринченко «Днік груші»
(журнал «Вісник»,
2004. – №1-2)

Ой, багата Україна нах,
Тут почуєте спів солов'я –
Солов'їного в світі нема.
Найзмішана українська зма.
Найдніпрішій наш красень Дніпро,
Найситріше українське ситро.
Днік груші у нас найднікші.
Наше масло – і те масляніше.
Найпоетіші – наші поети!
Найпортретіші – йні портрети!
Головний поміж них, як ікона у церкві –
Наймиколішій серед Гринченків!

Літературні пародії

В закатилу тиньку
Буратіно спить разом із Мальвіною.
Спить Котигорошко на рідні рибоні,
На горосі вінному спочиває мишка.

Василь Андрійчук
«В закатилу тиньку...»

Коліслова

Спи, моя малю-чка,
Очки закривай.
Спи і не тепенькай.
І на те зважай:
Спиш ти на перині,
На горосі ж – мишка.
Бабця спить на скрині,
А студент – на книжці.
На радничі всіяся
Вояки у кутонку.
Ти його не бійся – на ось мапаточок.
Спи, моя малю-чка.
Скоро підростеш
І після моїх віршів
Ти все не заснеш.

Нам все обіцяють: «Покращення буде»
Та це лише слова, які мають підтекст...
Зарплати нема – економія буде!
Господи! А що, заборонено секс?

Юрій Мамикін

«Зарплати не платять,
немає ще і грош...»,
збірка «Трилогія олігарха»

Універсальний рецепт

Якщо нема за що купити помаду,
Світло пропаде й заб'є про вас ЖЕК,
Універсальну я дам вам пораду:
Утішити зможе вас секс.

Епіграми – загадки

В завидним сумлінням,
В запалом здоровин
Він длубав коріння
Праукраїнської мови.
Чимало стародруків
З архівів і «Вернак»
Попали в його руки,
А потім – вже до друку.
Зібрав навколо себе
Таких, як сам, фанатів.
І сонця їм не треба –
Коріння мови їм знати.
Його ін'я ще не вгадали досі?
Давайте думать помігенька
Між друзями він Мосік,
А офіційно – Мойсієнко.

Найкращий майстер по дімках
І досі він стоїть на чатах,
Готовий будь-якій зачати.
Йому й гітара піддалася,
Він творів нас усе масу
І анекдотів у запасі.
Він старший в «Оптимі» на часі.
Звичайно, це Врублевський Вася.

Не шукай його в броварні
І міх хмелем не шукай.
Він там, де працівниця гарні,
Зайди міх книг і просто пошукай.
Дістане там з найвищої полиці,
Про все розкаже і навіть про Захарова.
Ніколи він не сервитьсЯ й не злитьсЯ.
Набуть, впізнали вже Вадима Писсварова.

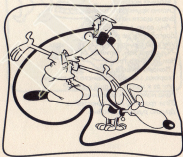
Це наш друг-оригінал,
 Мок він захоплень вал.
 Не згадати всіх імен,
 Що їх знає поважений тят.
 В США, Іспанії й Канаді
 Олександрю всім раді.
 Родник він Сухомлина
 Й не Сашка то є вина,
 Що не слуха Сухомлин
 І не чує життя плин.
 Щоб зібрати уся злість,
 Саша ходить завжди в ліс.
 Перший гриб він поцітує
 І душею розквітне.
 Все у нього йде за планом,
 Угадали? Це Бєланов.

Ас-редактор він – це правда,
На концертах – ас-вердний.
Чи був камінь той насправді? –
Це питання й досі мучить,
Не дає спокійно жити,
Закусить будь-чим і лий.
Дуже любить він Шевченка,
Зна про нього чималенько.
Він є членом СМН (м), а працює в СМБ –
Знають добре всі тебе.
Впізнали ви промоція?
Мова йде про Білобровця.

- Нащо довгий повідок
Ти собаці приплатив ? -
- Кума прямо запитав.
- Тобі скажу я без базару:
- Ну, не любить Рекс мого перепару.

Гуморески

Хитра вишивальниця

Доня вчиться вишивати,
Хоче бути, так як мати.

— Ось, дивися, я картину
Вишивала безугини,
Тут корівка і бичок,
І зелений моріжок.

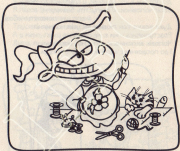
Смачно хрумкають травинку —
Видно щастя на їх «линочку».

— Ану, доню, вже показуй,
Довго ти тут не розкажуй,
Узяла до рук картину.

— Ти скажи мені, дитино,
Чом не бачу я трави?

— Мамо, ти гмиш не реви:
І корівка, і бичок з'їли чисто під листок.

Але де ж худоба на цій картині?
Рідна мамо, вони самі винні:
З'їли травинку і так одноставно
Дружно рушили у стайню.

До аптеки в час вечірній, у глибокій тривозі
Забіг чоловічок: «Пропустить без черги,
помажіть небозі»

Дуже важко там людині, як усім нам нині,
Розступились – ми ж не свині.

Чоловік вклонився: «Спасибі, народок»,
І до продавчині: «Дай настоящего плоду».

Халена

У чужий садок вночі
Я пішов із кумом,
Тепер врама лиш глані
Трусить кума, наче струмом,
А у мене, лиха доля,
Дупа, павна сопі.

Подарунок

Чоловік дарує жінці новорічний календар.

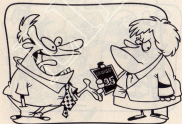
- Це тобі, рідненька, дорогий мій дар.

- Що це за натайки у календарі?

Тут пацятка, ляхол і кнурі -

Стала жінка примитать і ожикать.

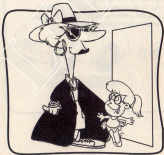
- Ти мені тут не біслю, а бери й не раждай.

Перед дзеркалом у хаті
Мама шубу міря нову.
Столо-враз цікаво Каті:

- Це наш тато дав тобі обнову?
- Мама оглинулася: «Ні, моя ти мила.
- Якби не добрі діди, то й ти б не з'явилася».

Гуморески

Показалась

Багатій купив дружині
Мерседес-кабріолет.
Рада жінка цій машині,
За кермо - і уперед.
Десять годину та літає.
Врешті двері в хату - «Фиги».
На порозі жінка стала.
Чоловік на неї гляд.

- Ну, то як машина, чи справді навійна?

- Так, мій любий - цюм його у шлук.

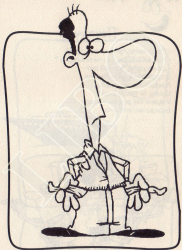
Подушки безпеки спрацювали чітко.

Складна смішачія

У абшрапні універу,
Приминивши щільно двері,
Думу думають велику,
Лоб напруживши і лямко,
Два студенти й викладач –
Повелитель всіх задан.
А він криє, бо не може
Думу вирхлять, так схоже,
Раптом чути в воду «пліпс».
А студенти, вам кланюяс
– О, нарешті. Вас вітаєм.
Було важко – ми це знаєм.
– Та їдьте ви всі до спини –
– Це були клієні од моєї машини.

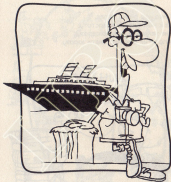

Показуха

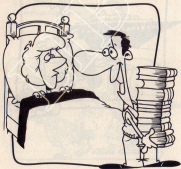
- Мамо мила, ти мене поспукой.
 - Чом всі кажуть, що ти показуха?
 - Дону рідна, закрій рот -
- В турбіро я екскурсавою.
А наш тато теж водій -
Цьому ти також радій -
У чудних він земліх й водах
Екскурсантів водить.

Жінка – то дивна істота.
Це істина справжня достоту.
Ї не затаїш у ліско образи,
А потім не виженеш звіти зарозу.

- Автогонія - рапі.
 Автокор - дашник.
 Автосеракс - онанізм.
 Адамашка - дружина Адама.
 Алозавр - телефоніст з великим стажом.
 Алометрія - хронометраж телефонної розмови.
 Алонім - той, хто дзвонить з невідомого номера.
 Алопатіл - страх перед телефонними дзвінками.
 Алофан - любитель розмовляти по телефону.
 Анемогонія - безпорядність.
 Аненана - просторічне «а ні-а-а-а», тобто заборона.
 Антилепа - жінка, яка дотримується посту.
 Артишок - екстазне мистецтво.
 Архозавр - досвідчений працівник архіву.
 Бабуїн - донжуан.
 Бавоена - іграшка.
 Бавовник - гральний майданчик.
 Багаття - великий статок.
 Балонут - організатор балу.
 Балон - учасник балу.
 Балочка - маленький бал.
 Бальзам - заступник організатора балу.
 Баляндрази - балні танці.
 Бандероль - роль майорки у фільмі.
 Баніця - парилка у лазні.
 Банкетка - жінка-тамада.
 Баночка - маленька лазня.
 Баняк - власник лазні.

Барбос - адмiнiстратор бару.

Барограма - вивiска бару.

Барокамера - окрема кiмнатка у барi.

Барометр - фейс-контроль на входi до бару.

Бархан - власник бару.

Банок - свiдак поай.

Бездара - гiсть без подарунка.

Безинство - ледарство, байдикування.

Берехник - тiпоскоронець.

Бiгос - легкоатлет.

Бiгумаль - бiгун на коротку дистанцiю.

Бiдон - нещасливий чоловiк.

Бiляш - фарба «Блондоран».

Бiсер - нервовий чоловiк.

Бiскул - платний клакер.

Блианск - сусiд.

Блианюки - сусiди.

Босанова - нова шевиня.

Братва - жабар.

Брикет - моральний кiнь.

Буревiсник - сiноптик.

Буханець - гiянця.

Валер'янка - дружина Валерiя.

Валiдол - борець.

Валюта - кiлер.

Валюнок - пияк.

Варан - кухар.

Варвар - кухар на двi ставки.

- Варенука - жінка-кухар.
Вар'єте - курча.
Варта - ціна.
Везунчик - вадій.
Велюр - наказ.
Веселка - аніматора, клоунеса.
Виводак - сталкер, провідник.
Випупок - курча.
Випадох - град.
Вібріон - масажер.
Відбиток - покинутий хлопець.
Відбілювач - адвокат.
Відвага - відпуск товарів на вагу.
Відвадка - протитрута.
Відгук - ехо, луна.
Відгул - останній день перед одруженням.
Відкрилок - пір'я.
Відлюдник - представник громадянськості.
Відсоток - нєд.
Відступник - толкач.
Відтинок - ытакетина.
Візір - нотаріус.
Віник - священик, який укладає шлюб.
Вірмен - чесний чоловік.
Віршар - поет, який пише без гонорару.
Вогник - працівник заправної станції «НЮС».
Водень - екскурсовод.
Водця - жінка-гід.

Словник – жаргiвник

Водогiн – пустопорожнiй лектор.

Водопад – вишка у басейнi.

Водяник – матрос.

Волокно – буксир.

Вуглець – шактар.

Вулиця – пасiка.

Вуличник – пасiчник.

Вушанка – сервeрка.

Гавань – неуважна жiнка.

Гавань – собака.

Гавка – маленька змiя.

Газета – платiжка за газ.

Газон – найкраще-газiтник.

Гален – чоловiк Галi.

Галоген – син Галi i Гени.

Галун – чоловiк Галини.

Гамак – рот.

Гананець – обжора.

Ганок – свeрпливий чоловiк.

Гарнiр – красень.

Гарнiтур – поїзд до салону краси.

Гасло – пожежник.

Гирло – свeрплива людина.

Гiрoлiз – водопад.

Гiркота – поцiлунок наречених.

Глаголиця – ораторка.

Гладущик – масажист.

Глосарiй – звукоотека.

Глушман - рибалка-браконьєр.
 Глюкоза - примара.
 Гладанка - няня.
 Година - турботлива жінка.
 Голінка - бритва.
 Голка - нудистка, стриптизерка.
 Головня - шеф.
 Голосник - корист.
 Голопа - стриптиз.
 Гонарня - траса для автоперегонів.
 Горизонт - дешева китайська парасолька.
 Горіще - багаття.
 Горлань - лор.
 Горлиця - жінка-лор.
 Горлопан - головний отоларинголог.
 Горніло - бульдозер.
 Горніст - бульдозерист.
 Горнятко - міні-бульдозер.
 Горщик - нащканець гір.
 Гостряк - чорний перець.
 Готовальня - кухня.
 Графін - син графа.
 Гримаса - гнівна тирада.
 Губка - неуважна жінка.
 Гулиш - неосдружений чоловік.
 Гуртек - оптовий ринок.
 Дерун - альпініст.
 Дерюга - альпіністка.

Дівочка – фея.

Дивісія – гласацька аудиторія.

Дитинець – дитячий садочок.

Довіака – жінка-слідчий.

Довідник – слідчий.

Доробок – останній день перед пенсією.

Доходяга – супермаравонець, який все-таки дійшов до фінішу.

Дублет – подіння з дуба.

Жар-Птиця – курка-гриль.

Загловок – потилиця.

Задуха – задиє кишеня.

Заліалка – сльпіліст.

Заліанця – сплігністка.

Заметіль – віник, двірник.

Заруники (ни) – кайданки.

Засва – суддя.

Ірка – регіт.

Казенат – лайливий чоловік.

Катар – мучитель.

Каркас – ворон.

Квиток – пенста.

Кирилиця – дружина Кирила.

Кишлак – спудало на горді.

Копія – медсестра.

Конюшина – стайня.

Красень – маляр.

Кріпак – силач.

Кроква – пішохід.
 Курсівка – штурманка.
 Лазня – траса для альпіністів.
 Лайнер – сварливий чоловік.
 Медуза – любительська меду.
 Митець – чоловік-прибиральник, працівник клінінгової компанії.
 Муляк – тісний черевик.
 Недоїдок – зламаний автобус.
 Незабудка – злочин'ятна зінка.
 Огорожа – «Оце то пика!».
 Оптика – оптовий ринок.
 Перевак – чингис.
 Перевертень – окробит.
 Півонія – курка.
 Підкова – есеково підготовлена зінка.
 Підкурювання – підслухування лещь під квочку.
 Підручник – термометр.
 Пляшка – танцівниця.
 Покраса – малюрок.
 Полівник – гияк.
 Попадя – снайперка.
 Послідовник – собака-шукач.
 Поясниця – консультантка.
 Правиця – чесна зінка.
 Правець – чесний чоловік.
 Примара – мешканка приморського селища.
 Пробка – дегустаторка.

Словник – жармі́тник

Пропасни́ця – людина в розшуді.

Радист – консультант.

Рахуба – обліковець.

Римар – поет.

Ритор – екскаваторник.

Родовище – пологовий будинок.

Родонаціона́льник – завідувач пологовим будинком.

Ровен – акушер.

Ромашка – любителька роману.

Радюга – шеренга.

Ряканка – модниця.

Сажень – судал.

Світилка – лампочка.

Силос – богатир.

Скриня – скованка.

Скрипка – незмащені двері.

Смапець – завдялий курець.

Солка – нідзя.

Сопло – ніс.

Спина – гальма.

Список – невістигаючий унень.

Спіробітник – артист хору.

Спілка – стиглий плід.

Спіраль – безкінечна дискусія.

Стежка – жінка-детектив.

Стеля – покоївка.

Стенограма – графіті.

Стенограф – гравітник.

Стежар - лампочка на 100 ватт.

Стрижень - перукар.

Стрічка - випадкова зустріч.

Суперник - любитель супу.

Таранька - маленьке ДТП.

Тіпун - лихоманка.

Травень - поганий кухар.

Травка - отрута.

Фартук - удоволює людина.

Фенотип - марка фена.

Фей - гостра саркастичка.

Фінік - нашкодєць Фінляндії.

Фірман - працівник фірми.

Характерник - психолог.

Харіус - пияканий чоловік.

Хітус - слабак.

Хінозол - розлючений китайець.

Хлопці - аллодисменти.

Холін - пестунчик.

Холодець - пльок.

Целюфан - любитель цілуватися.

Циркуль - артист цирку.

Циркуляція - гастролі цирку.

Цоколь - підкований кінь.

Чавун - прес.

Чавунаць - податківець.

Чадити - заминати дітей.

Чайка - любителька чаю.

Чаймана - «чай закінчився».

Чарка - фея.

Чародiй - голосний у компанії «на разливi».

Чаронка - красива дiвчина.

Чартист - той, хто користується чартерними рейсами.

Часослов - багатослівний лектор.

Частокiл - невідстигаючий учень.

Чеканка - зупинка громадського транспорту.

Чеканка - приймальня начальника.

Чепiга - прискiплива жiнка.

Черевик - товстун.

Чернетка - наклеп.

Чолобитник - боксер.

Шабля - «Тиша, бiдь ласка!».

Шалих - пустун.

Шарокари - спецiалiсти з варiння яєць.

Шатен - пiльний.

Шашiль - правець у шахи.

Швейцар - крижаний вiвeць.

Шевелюра - рудий Юра.

Шибеник - скляр.

Шибениця - дружина скляра.

Шил - шванка.

Шiра - широка посмiшка.

Шiрка - усмiшка.

Шпагат - фехтувальник.

Шпаргалка - «Галю, бiля».

Шпаринка - бiгунка.

- Шпарка - бігунка.
 Шпигун - фектувальник.
 Шпигунка - медсестра.
 Шумер - ганірний сусід.
 Штабель - начальник штабу.
 Штукарство - проваж у розаріб.

Зміст

Творча закономірність	3
Суцільна любов	4
Любовний звик	6
Гризовні коти	8
Не там здетонувало або Облом № 1	10
Кохання у холодній воді або Облом № 2	12
Мак і Вася: спроба порівняння	14
Поет і кохан	15
Чим пахне ?	16
Удар у відполідь	18
Дверімо натхнення	20
Загадка природи	22
«Любителі ти значних глибин...»	23
Не там слухала	24
Під обстрілом смей	26
Обережно, концептах	28
Біда, коли в сім'ї поет	30
Антиалкогольне	32
Радість	34
Новий погляд на любов	36
Непринесене диво	38
У пошуку мур	40
Згодять би	42
Не впізнав	44
Ручна любов	45
Зубомудрість	46

Поетична класифікація	48
Художник і зернина	49
Учителі життя	50
«Ой, багата Україна моя..»	51
Калискова	52
Універсальний рецепт	53
«В зазидним сумлінням..»	54
«Найкращий найстер по дівчатах..»	55
«Не шукай його в броварні..»	56
«Це наш друг-оригінал..»	57
«Літредактор провідний..»	58
«Нащо довгий повідок..»	59
Хитра вишкальниця	60
«До аптеки в час заірній, у глибокій тривозі..»	62
Халепа	63
Подарунок	64
«Перед дзеркалом у каті..»	65
Покаталась	66
Складна ситуація	68
Поклаука	70
«Жінка – то дивна істота..»	72
Словник жартівник	73

Літературно-художнє видання

Геннадій Махорін

Непричесане зитво

Ілюстрації
Ольга Феворчук

Верстка
Росіа Ткачук

Тексти подано в авторській редакції

Підписано до друку 01.11.2019.
Формат 70х100/32. Ум. друк. арк. 3,58.
Тираж 300 прим.
Замовлення #137.

Видавець і виготовітель ФОП Гамбарський О.Л.
(видавництво «НЗБСград»)
11701, м. Новоград-Волинський, вул. Шевченка, 11;
тел.: 093-682-62-52, 067-599-15-46.
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
серія ДК № 5137 від 30.06.2016 року.

Народився 25 червня 1965 року на День молоді, тому завжди відчуваю себе молодим. 1982 р., коли навчався у 10 класі Рувинської середньої школи, з'явилася перша публікація гумористичного жанру – переклад гуморески Савелія Цигіна українською мовою у рубриці «Гумористично-сатиричний клуб ГУСАК» у газеті «Молодь України». На початку 1990-х років почав писати літературні пародії. Тоді ж з'явилися і перші публікації цих творів. 2016 року завоював перше місце у літературному марафоні «Просто на Покрову». Дана книга – перша подібного жанру у моєму творчому доробку.

